

maal i den Hensigt at tilkjendegive, at det eventuelle Svar kunde have en eventuel Indflydelse paa hans Afstemning. Hvis dette ikke har været Tilfældet, ser jeg ikke, der har været nogen rigtig god Berettigelse til at stille et saadant Spørgsmaal. Jeg veed nu ikke, hvad og hvilket der kunde faae denne eller hin Indflydelse paa det ærede Medlems Afstemning; men jeg kan tænke mig den Mulighed, at dersom det ærede Medlem kunde faae den Vædd af Conseilspresidenten, at Fortæstelsen af nærværende Lovforslag kun vilde medføre nogle faa Dages Udsættelse af Rigsdagen, vilde han have noget mindre Betænelighed ved at stemme for Fortæstelsen, medens han, hvis Fortæstelsen skulde medføre en længere Udsættelse, en Udsættelse indtil fulde to Maaneder, vilde have noget større Betænelighed derved. Jeg vilde have ønsket, at den høitærede Conseilspresident kunde have givet det ærede Medlem det Svar, han ønskede, men da det jo ikke er Conseilspresidenten, ei heller Ministeriet, men Kongen, der har at tage Bestemmelse om Rigsdagens Udsættelse eller Folkethingets Opøsning, vilde det næppe være rigtig, om Conseilspresidenten vilde indlade sig paa at sige, hvad der vilde ske, selv om han maatte vide Noget om, hvad hans Ministerium vilde gaa ind paa. Allerede af den Grund kunde det ærede Medlem ikke vente Svar af Conseilspresidenten. Men det forekommer mig heller ikke at være saa nødvendigt; thi det ærede Medlem vil dog ikke have nogen Bænselighed ved at give sig selv et Svar, der kunde være tilnærmelsesvis rigtig, om han end ikke kunde faae at vide just paa Dage, hvor længe det vilde bevirke, at Rigsdagen ikke var samlet. Nu forekommer det mig, at det Spørgsmaal, Enhver af os, enten vi høre til Høire eller Venstre, maa klare sig selv ved Afstemningen, er dette: „Vil det at forfaste dette Lovforslag kunne antages at bidrage til at fremme dette Things Indflydelse paa Lovgivningingen og Bevillingsmyndigheden?“ Det er jo en Kjendsgjerning, som Ingen indlader sig paa at benægte, at i de senere Aar har dette Things Indflydelse paa Lovgivningingen og derigennem ogsaa paa Statshusholdningen været mindre, end den var tidligere, og Spørgsmaalet turde jo nu være dette: Vil det at forfaste dette Lovforslag med Almelighed kunne antages at ville bidrage til igjen at fremme dette Things Indflydelse paa Lovgivningingen, saaledes at den kan blive, som den har været før. Nu tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) oprigtig mener, at det at forfaste dette Forslag kan bidrage til

at fremme dette Things Indflydelse paa Lovgivningingen, at det netop vil bidrage til, at dette Thing, i en nærmere eller fjernere Fremtid kommer til at indtage en Magtstilling, som det ikke hidtil har indtaget her i Landet; men jeg er lige saa overbevist om, at det ærede Medlem tager feil i dette Punkt, som han har taget feil hidtil. Det ærede Medlem staar uagtet Alt, hvad der er vederfaret ham i de sidste 15—16 Aar, paa samme Standpunkt, som han stod for 15 Aar siden, da han hørte til Valg paa den almindelige Valgret til Sogneraadene, og der er kun liden Sandsynlighed for, at det, der ikke er lykkedes ham hidtil, vil lykkes ham i Fremtiden; men jeg tror, det ærede Medlem venter det, ellers vilde han ikke have stillet sig saaledes, som han har gjort. Men hvorledes stiller Sagen sig for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg)? Jeg veed ikke, om det ærede Medlem er til Stede, jeg vilde i alt Fald ønske det. Dette ærede Medlem har ved denne Kamp's Begyndelse sagt og meget udførlig udviklet, at i en Konflikt med Regeringen vilde det folkevalgte Kammer altid være udsat for at trække det korteste Straa; thi naar Kampen blev haardere, vilde man komme ind paa Fortolkninger, hvoraf den ene var lige saa rigtig eller urigtig som den anden. Det ærede Medlem fremhævede den Gang en Art Fortolkninger, navnlig af Grundlovens § 39, der efter hans Mening var saa urigtig, at han tilspøiede, at, efter at den var fremkommen, kunde alle mulige Fortolkninger ventes, og saa kom det tilsidst an paa, hvem der havde den fysiske Magt til sin Raadighed. Det var dette, som det ærede Medlem den Gang paastod, og det turde være rigtigt den Dag i Dag; men har det ærede Medlem nu den fysiske Magt til sin Raadighed, siden han vedbliver at bidrage til at holde Kampen vedlige mellem det folkevalgte Thing og Regeringen; thi uden det tror han ikke paa, at det folkevalgte Thing vil gaa af med Seiren. Den simple Følge heraf turde imidlertid være den, at det ærede Medlem kun arbejder med til yderligere at svække det folkevalgte Things Betydning, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg vilde ønske, at det ikke var det ærede Medlems Hensigt; men det er en ligefrem logisk Slutning af hans egne Udtalelser, at Fortættelsen af Kampen kun yderligere kan svække dette Things Indflydelse paa Lovgivningingen. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte forleden Dag, bebreidende, at det nævnte Medlem synes at vende tilbage til sin Tale i 1873; men hvorledes kunde